

Sadržaj

1 Vojni rok	9
2 A što sad...	11
3 Ideja	16
4 Iščekivanje...	19
5 Prvi pozivi	22
6 Prva stranka	25
7 Oh, oh...	30
8 Viša oralna...	33
9 Previše "radim"	39
10 Zašto mi dolaze...	44
11 Ana	51
12 Ana se zaljubljuje	54
13 Jedna za drugom...	59
14 Šibica od žene	63
15 Utroje!	66
16 Jedna za drugom	71
17 Alma i Ivanka	78
18 Badnjak	80
19 Kod Ane	83
20 Marljiv sam, radim i praznikom	86
21 Put na more	89

22 Konačno, odmor	94
23 Bračna ponuda	96
24 Predobra Ana	99
25 Malo šetnje, puno seksa	102
26 Tužni povratak	107
27 Što da radim?	111
28 Znam, da sam samo sredstvo	114
29 Odlučio sam...	116
30 I dalje žigoliram	118
31 Nove bračne ponude	126
32 Vesna	130
33 Pogriješio sam	133
34 Problemi s gazdaricom	135
35 Pregovaram...	140
36 Vlastiti stan	142
37 Kako je Ana galantna...	146
38 Vjera i druge	149
39 Sve one žele isto...	159
40 Hana, pa Maja, ajoj	165
41 Službeni ševac	171
42 Baš je lijepo utroje	181
43 Dolaze mi starci	189
44 Sto žena, sto čudi	192
45 Muškarci, osvjestite se!	196

1

Vojni rok

Budući da sam rođen “šezdeset i neke” u višenacionalnoj Vojvodini, te da sam bio dijete iz mješovitog braka, ljude nikada, pa ni danas, nakon svih ratova i “ratića”, koji su, na svu sreću, sada iza nas (nadam se iskreno – zauvijek), nisam dijelio po vjeri i naciji, već isključivo po karakteru.

Dakle, strane su mi riječi: nacionalizam, šovinizam i slično.

Ja sam pacifist i volim ljude svih vjera, nacija, boje kože i zvanja, a osobito volim žene.

Također, volio sam, i sada još više volim putovati - naravno, kad imam novaca. Posebice volim obilaziti bivšu Jugoslaviju, jer ja sam od onih “jugonostalgičara”.

Nakon Titove smrti, još u ona dobra, stara vremena, jedne hladne, prosinačke zime, nekako pred Novu godinu, iznenada dobijem poziv za odsluženje vojnoga roka – u Zagrebu.

Koliko sam mrzio odoru i oružje, toliko mi je bilo drago što ću, eto, kad već moram u tu prokletu vojsku, barem biti u gradu koji neizmjerljivo volim.

Zagreb – velegrad, hram kulture, emancipiranih ljudi, arhitektonski predivan, s primjesama austrougarskoga duha, grad svjetlosti, velesajma, zapadnjačke mode, kafića i nadasve, lijepih žena. Sve mi je to ulijevalo potajnu nadu da ću ipak nekako izdržati tih 13-14 mjeseci u odori.

Ostalo mi je još dvadesetak dana u civilstvu, taman toliko da pozavršavam nezavršeno, da posjetim rodbinu i pozdravim se s prijateljima.

Nekoliko dana nakon Nove godine, nađem se u hladnom i snijegom zabijeljelom, ali prelijepom gradu, gradu u kojem bih i danas volio živjeti, gradu koji sanjam i za koga me vežu divne i “čudne” uspomene.

Na svu sreću, angažirao sam neke tamošnje veze i veziće, tako da sam cijeli vojni rok odslužio na vojnoj akademiji na Črnomercu, koja je tad nosila naziv “Ivan Gošnjak”.

Naravno, tu sam ostao i nakon obuke. Budući da sam radio na prijavnici, imao sam i previše slobodnog vremena, pa sam mogao već prvih mjeseci boravka u njemu podrobno upoznati ovaj grad i sve njegove skrivene ljepote.

Dapače, ja sam i ranije u nekoliko navrata dolazio u Zagreb, i pri svakom sljedećem dolasku, on me je sve više oduševljavao. No, to su bili kratki posjeti, na dva-tri dana.

Sada sam imao mnogo više vremena i čini mi se da sam zavirio u svaki njegov kutak, te prošao svakom ulicom, od Kustošije i Jaruna, preko Trnskog i kolodvora, do Borongaja, Maksimira, pa Studenskog grada i Šalate. I tko zna gdje još nisam turio svoj nos, a sve samo da bih udovoljio znatiželji da što više uživam u ovome velegradu.

Sam vojni rok je prošao lako i bez nekih poteškoća (čak sam dobio i nagradnih sedam dana), tako da čitatelje neću zamarati pričom o tome.